

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ
[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOȚIONAL]
PSALMII

Psalmul 71

23 Când Te voi lăuda,
voi fi cu bucuria pe buze,
cu bucuria în sufletul
pe care mi l-ai izbăvit ;
24 și limba mea va vesti zi de zi
dreptatea Ta, căci cei ce-mi caută
pierzarea sunt rușinați și roșii de rușine.

Psalmul 72

Un psalm al lui Solomon

1 Dumnezeule, dă judecățile Tale
împăratului și dă dreptatea Ta
fiului împăratului !
2 Și el va judeca pe poporul Tău cu
dreptate, și pe nenorociții Tăi
cu nepărtinire.
3 Munții vor aduce pace poporului, și
dealurile de asemenea, ca urmare a
dreptății Tale.
4 El va face dreptate nenorociților
poporului, va scăpa pe copiii săracului
și va zdrobi pe asupritor.
5 Așa că se vor teme de Tine, cât va fi
soarele și cât se va arăta luna,
din neam în neam ;
6 va fi ca o ploaie care cade pe un pământ
cosit, ca o ploaie repede care udă câmpia.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să
fie cu casa ta și cu tot ce este al
tău” !**
I SAMUEL 25 : 6

7 În zilele lui va înflori cel neprihănit
și va fi belșug de pace până
nu va mai fi lună.

8 El va stăpâni de la o mare la alta,
și de la Râu până la marginile pământului.

9 Locuitorii pustului își vor pleca
genunchiul înaintea lui,
și vrăjmașii vor linge țărâna.

10 Împărații Tarsisului și ai ostroavelor
vor plăti biruri,
împărații Sebei și Sabei vor aduce daruri.

11 Da, toți împărații se vor închina
înaintea lui,
toate neamurile îi vor sluji.

12 Căci el va izbăvi pe săracul care strigă
și pe nenorocitul care n-are ajutor.

13 Va avea milă de cel nenorocit și de cel
lipsit și va scăpa viața săracilor;

14 îi va izbăvi de apăsare și de silă,
și sângele lor va fi scump înaintea lui.

15 Ei vor trăi și-i vor da aur din Seba ;
se vor ruga neîncetat pentru el
și-l vor binecuvânta în fiecare zi.

16 Va fi belșug de grâne în țară, până în
vârful munților, și spicele lor se vor clătina
ca și copacii din Liban ; oamenii vor
înflori în cetăți ca iarba pământului.

17 Numele lui va dăinui pe vecie :
cât soarele îi va ține numele.

[Continuare în numărul viitor]



ANUL VIII, NR. 349, 17 IULIE 2022

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- George Whitefield
- Nu căuta să împuști luna
- Cum pot fi mântuit ?
- Citirea Bibliei. Psalmii

„Imprietenește-te dar cu Dumnezeu și vei avea pace ; te vei bucura astfel iarăși
de fericire”. [IOV 22 : 21]

Editorial. **Ceasul deciziei ! (II)**

„Adevărat, adevărat vă spun, că vine ceasul și acum a și venit, când cei morți
vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și cei care-l vor auzi, vor trăi.” (Ioan 5 : 25)

Din miile care au stat în șanțul de comunicație, așteptând cu nerăbdare ceasul
hotărâtor, nimeni n-a avut voie să rămână în urmă, toți au auzit strigătul : „Sus !
Înainte !” Toți și-au văzut ținta înaintea lor și nimeni nu voia să se abată de la steagul
împăratului său.

În acel ceas fiecare trebuia să riște totul, pentru a câștiga acest singur lucru.
Care ar fi fost partea aceluia care ar fi rămas lași în apărare, în loc să desfășoare
culorile împăratului lor în lupta de pe înălțimile inamice ? Ocară de neșters și cea mai
dură și mai dreaptă pedeapsă ar fi fost partea lor.

Când laurii victoriei încunună frunțile camarazilor lor, când jubilara și
bucuria răsună în jurul învingătorilor care se întorc acasă, ei ar fi așteptat închiși în
spatele zidurilor întunecate ale temniței, dreapta sentință de moarte pe care au meritat-o.
Nimic altceva n-ar putea fi partea lor. N-au știut că era ceasul deciziei ? N-a mers
comandantul lor înainte pe drumul pe care ei trebuiau să-l urmeze ?

Nu și-au văzut camarazii pășind înainte ? Iar ei n-au vrut ! În fața lor era
victoria, bucuria și onoarea, un drum scurt prin luptă și primejdie, apoi o răsplată
minunată urma să fie partea lor. Ah, așa de bine înțelegem lucrul acesta noi, războinicii
împăratului nostru pământesc, iar suveranul nostru pământesc nu se teme că în ceasul
decisiv vor rămâne în urmă aceia pe care i-a chemat să-i urmeze drapelul. Dar este un
altul, un Împărat mai mare, care în zilele grave ale prezentului Își cheamă luptătorii :

„Este timpul și ceasul să vă treziți din somn”. Isus strigă în zilele noastre unei
lumi moarte în păcat, ostile lui Dumnezeu : „Numai cine va auzi glasul Lui, acela va
trăi !” .

[Continuarea pe pagina 2]

Glasul lui Isus ajunge cu acest text și la urechea ta, la inima ta, la conștiința ta. Să nu spui că nu-l auzi, spune cinstit că nu vrei să-l auzi. Isus te cheamă.

El spune: „Trezește-te tu, care dormi și învie dintre cei morți și Hristos va străluci peste tine”. (Efeseni 5 : 14)

Faci tu parte dintre cei care vor să rămână în șanțul comod, unde au stat deja atâta timp și unde nu se luptă? Te lași înșelat de glasul prietenilor falși, care spun că încă nu este vremea.

A sosit ceasul, Isus are nevoie de luptători, oameni care se declară ai Lui și poartă înaintea drapelului Lui, chiar dacă aceasta costă sacrificiu. De ce nu vrei să te scoli la o viață nouă ?

Dacă-ți place să-ți petreci orele în clinchet de pahare și cu povești vesele, în pozne și distracții sau în jugul datoriei serioase, nu ești și nu vei fi niciodată fericit.

Vrei să aștepți alte timpuri, altă veste ? Nici un strigăt nu te poate chema la viață, decât glasul lui Isus.

Glasul lui Isus cheamă la viața veșnică, la bucurie veșnică, la o cunună de onoruri. Toți cei care Îl aud și Îl urmează, Îl vor lauda pentru că i-a chemat.

Ei s-au sculat în ceasul deciziei, au refuzat puțină plăcere, au răbdat puțină batjocură, au disprețuit puțină comoditate și desfătare. Isus și nădejdea veșnică au însemnat mai mult pentru ei; în lumina Lui au recunoscut nimicnicia lucrurilor pe care li le oferea lumea.

Ei au rupt în puterea credinței funiile cu care voiau să-i țină ; ținta lor era înainte. Vrajmașul și-a încercat puterea pe ei, dar ei au biruit victorioși prin sângele Mielului de la Golgota.

[Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: Anul III - Georg von Viebahn, BERLIN, 1898 Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate, Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri (I) [Petru Popovici]

CAPITOLUL 15 GEORGE WHITEFIELD

În predică el era plin de vigoare, putere și simțire. Fiind exclus de la amvoanele bisericii, el predica în aer liber, în corturi și hale, pe câmp, în livezi și cimitire. Totdeauna aceste servicii erau ținute la alte ore decât acelea ale bisericii oficiale.

El predica o Evanghelie a bucuriei și a simțirii, plină de cântare și mișcare.

Poporul se mișca încoace și încolo în timp ce el vorbea, ca holdele coapte legănate de vânt. La unele predici ale lui Whitefield din mulțimile de oameni ce îl ascultau, au fost cazuri când două mii de suflete se ridicau mărturisind că doresc să fie mântuite, iar câteodată nu era nici unul.

Despre „marea trezire” făcută de Dumnezeu prin Whitefield, Spurgeon pomenea cu adâncă admirație în nenumărate predici ale sale.

Iată o frântură : „Nu ați auzit niciodată de marea trezire făcută sub Whitefield ? Să luăm de exemplu acea de la Camslang. El predica unei mari mulțimi adunate pe care nici o clădire nu o putea cuprinde. În timp ce predica, puterea lui Dumnezeu s-a revărsat asupra poporului și unul după altul au căzut în genunchi de parcă ar fi fost loviți de cineva. În cele din urmă s-a socotit că nu mai puțin de trei mii de suflete se aflau strigând în același timp sub convingerea păcatului. El predica acum tunând ca Boanerges, apoi mângâind ca Barnaba, iar Evanghelia s-a răspândit atât de mult încât nici o limbă nu poate spune marile lucrări pe care le-a făcut Dumnezeu sub acea predică a lui Whitefield. Nici chiar predica lui Petru de la Rusalii nu a egalat-o” ...

[Continuarea în numărul viitor]

BOLI EVITABILE

24. Nu căuta să împuști luna

Mulți ani ei au răs de glumele voastre „răsuflate”. Avem aici una din rugăciunile unui anonim condimentată cu puțină ironie : „Doamne păzește-mă de a deveni flecăreț, și a fi stăpânit de ideia fixă că trebuie să-mi exprim cu orice preț părerea personală asupra unui subiect oarecare. Eliberează-mă de pofta de a mă amesteca în treburile altora. Învață-mă minunata lecție că și eu aș putea greși. Fă-mă folositor, dar nu autoritar. Să-mi pară rău dacă nu folosesc total vastul meu bagaj de înțelepciune și experiență. Dar Tu cunoști Doamne, că la sfârșit doresc să am și câțiva prieteni” (Amonimus).

Isus a spus: „ ...cei blânzi vor moșteni pământul.” Benito Mussolini și Adolf Hitler nu au crezut aceasta. Căci au încercat să-l ia cu forța [pământul].

Nimeni nu a trăit o viață mai nefericită sau nu a murit de o moarte mai vrednică de dispreț ca acești doi. Ce putem face ca să ne păzim de acest imbold interior de superioritate „ambitia eului” ?

Dr. Adler a căutat să devieze acest puternic imbold egoist pentru putere, așa încât individul să poată colabora în mod amical cu cei ce posedă sentimente cu totul diferite și a cultivat altruismul pe care omul de asemenea îl posedă (*What Life Should Mean to You*, Boston, Little, Brown and Co, 1931, pag. 258). În acest scop el a îndemnat pacienții săi să urmeze legea de aur : „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși”. (Matei 19 : 19)

Slăbiciunea planului lui Adler era că el trata numai imboldul pentru supremație (putere), care este un simpton al naturii noastre firești. La fel și Freud își concentra atenția asupra unui singur simpton firesc, înclinația omului spre sexualitate și desfrâu.

Greșeala lui Adler și a lui Freud rezidă în tratarea pur și simplu a simptomelor naturii firești în loc să dirijeze terapia înspre cauză. Atunci când o persoană suferă de meningită nu este de nici un folos să o tratăm ca pe o nevralgie cu puțină aspirină, ci trebuie să dăm atacul cu antibiotice puternice asupra infecției însăși. Biblia concentrează terapia asupra cauzei simptomelor care este „natura firească”. „Cei ce aparțin lui Cristos Isus și-au răstignit firea pământească împreună cu patimile și poftele lor”. (Galateni 5 : 24)

În loc de a face drumuri frecvente, costisitoare și adesea inutile la cabinetul psihiatrului, Domnul ne invită să facem un drum la cruce pentru a răstigni pe autorul tulburărilor noastre.

Dacă de dragul lui Cristos noi înșine vom înfrige țepușul în „eul ambițios” și vom condamna la moarte acea personalitate care ne îndeamnă mereu la o viață imorală și de plăceri, atunci vom fi salvați. _____ [Continuarea în numărul viitor]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. [Romani 6 : 23]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16]